

PRIČE. ZAŠTO VW?

Na našoj Facebook stranici organizirali smo nagradni natječaj gdje su naši fanovi "ispričali" svoju priču. Priču o njima i Volkswagenu...

Postavili smo jednostavno pitanje: Zašto VW? No, to u stvari i nije pitanje već pozadi naše filozofije da svaki čovjek zaslužuje bolji auto. To je ujedno i odavanje priznanja svim ljubiteljima Volkswagena. Ali, kao što iz broja u broj možete čitati u našoj rubrici Moj Volkswagen ljubimac, to je i stil života. Života u kojem je automobil postao dio obitelji koja živi uz automobil. Kroz sve ove godine, ispričane su mnoge priče, znane i neznane, a mi smo ih, uz pomoć Vas, naših fanova objedinili u našem nagradnom na-

tječaju. Svi su imali priliku ispričati svoju priču i oni su sada svi dobitnici. Ali kao i uvijek, naš tročlani žiri u sastavu Dijana Đerd, Katja Đurkan i Petra Kovačević je morao među njima izabrati onu jednu posebnu... Odabir je pao na priču koju nam je ispričao Marin Kovačić, o ljubavi prema VW-u koja seže iz davnih dana. Ljubavi koja je prenese na njega i na njegovu suprugu, a danas sutra će je oni prenijeti i na svoju djecu. Uz nagrađenu priču, donosimo i još nekoliko izabranih...

Jedno je sigurno, ljubav prema Volkswagenu je prava i istinska ljubav. Ljubav na prvi pogled.

POBJEDNIČKA PRIČA KREATIVNOG NATJEČAJA "ZAŠTO VW?"

Tina-Marin Levačić

Od malih nogu...

"Moj djed vozio je Golf 1 i tu je počela ljubav prema VW. Obožavao sam te naše zajedničke trenutke, voziti se u tom autu. Danas sam odrastao čovjek sa dvadeset i tri godine. Imam ženu i dijete, ali taj auto još uvijek stoji u djedovoj garaži i čeka trenutak kada ću opet sjesti u njega i provozati svoju obitelj u njemu. Vlasnik sam VW Polo automobila, koji sam dobio za rođendan, od tate koji vozi VW Passat, a u njegovoj garaži stoji VW Buba, još jedan auto koji nema cijenu i kojeg volim. I moja žena Tina je zaljubljena u VW automobile, ponosna je vlasnica GTI kupcačkog kostima, kao i ja GTI majice. Mala smo obitelj, ali složna u mnogim stvarima, a među njima je i ljubav prema VW automobilima. Na fotografiji se nalazi moj limeni ljubimac."

Anna Metternich

Nas šestero, Golf II i sto paketa pelena

“Ljubav prema VW su roditelji gajili oduvijek..Buba, Golfovi, Passat..prije dok smo bile manje, putovali bi na more starom cestom u Golfu II, sendviči bi se pojeli u prvih 10 min vožnje, sokovi prolijevali na opće nezadovoljstvo roditelja, al tko im je kriv bio što nisu stajali :)..stari bi nas izluđivao sa znamenitostima Hrvatske i pitanjima iz prirode i društva, ludili su, kad bi prozor otvorili..’ispast ćeš van’, ‘kamion će te pokupiti’..a mi smo samo htjeli malo zraka..jer naime, nas je bilo ČETVERO djece na stražnjem sjedalu, a njihova ljubav prema Golfu je bila tolika da im nikad ni na pamet nije palo da posude neko drugo auto za ići na more, ili možda da kupe veće (?!), pošto smo tada bili (sad nas je sedmero :D) šesteročlana obitelj, znači ništa promjenjive prirode. Scenarij je sljedeći; gepek pun ko šipak, a iza dakle s nama djecom, su bili-ručnici, ležaljke, i brdo paketa pelena..pelene između, pelene iza, pelene pod glavu, i pelene pod noge, gdje bi sestre mlađe spavale..na pelenama naravno. Nit sjedalica za bebe, nit išta, samo pelene. Stopala pod vratom seke koja spava na nama dvjema sestrama, a noge pod glavom druge seke koja spava, ispod, na pelenama. Znoj prisutan svugdje, mrvice, sestra i ja se malo šaketamo, pa smijemo, smoki nema gdje ga nema, a stari davi školom .. put za poželjeti! No kao i sve u životu i to je prošlo, a takvi događaji su nam urezani u pamćenje i uvijek tema za naš sveopći smijeh !! :)”

Mario Agatić

Moja priča sa VW-om, od rođenja pa do danas :)

“Od malena sam u VW-u :) kad su moji dovezli golfa 2 1.6 TD 90”, skoro novog.. bilo je to 96 godine.. bio sam klinjo mali, tek se uz slike mogu prisjetiti tog događaja. od tada pa do danas, nikada nas nije ostavio nigdje, putovali smo s njime za poljsku skoro svake godine na godišnje odmore.. u posjete obitelji, kada sam napunio svojih 18 godina preuzeo sam golfa jer su moji prije par godina kupili sljedeću generaciju a to je bila peta..:) ja sam “svog” golfa malo doradio po svome ukusu, al ga i dalje mazim i pazim, i dalje on mene mazi i pazi jer me nije nigdje ostavio, nikada, a prešao je oko 400 000km i dalje vozi i vozi.. :D”

Damir Lacković

Golf, Golf, Golf ili “Svi moji Golfovi” :)

“Kada sam položio vozački (početak 4. srednje) svi su već furali neke mamine ili tatine “jurilice. Ja nisam bio te “sreće” nego sam dobio na korištenje Golf 1 1.6D ‘84. To je bilo 2006. godine, to znači da je taj Golf bio star 22 godine (više nego ja). Ispočetka sam bio razočaran kako svi mogu voziti Audi A3, A6, BMW, a ja sam vozio auto star 22 godine... sve dok se nije rodila ljubav prema VW-u. Nakon što sam sagledao što imam i napravio prvih 1000km u tako starom autu - ljubav je bila očita. Nikad neću zaboraviti druženja, mjesta i događanja vezana uz taj auto. Kao da sam dobio novi pogled na slobodu. No, došlo je vrijeme da se oprostim sa svojim kecom i kupim nešto drugo - Golf! :) Odluka je pala na Golf 3 ‘96 1.9 TDI. S tim sam autom prošao gotovo cijelu Hrvatsku, putovao svakodnevno na fax po 120km, odlazio van, ljubio djevo..da da. Nego, avantura najzanimljivija priča koju sam imao s tim autom je bila kada sam išao na zadnji ispit u semestru. Tog dana je snijeg padoo kao lud - gotovo mečava. Kako mi je bio zadnji ispit, odlučio sam tamo otići pod svaku cijenu. Naravno, ceste neočišćene tako da sam jedina budala na cesti bio ja sa svojom folcikom. Kroz tu mečavu probijao sam se 60 km da bi stigao na fax i pročitao obavijest da je ispit odgođen jer je profa zapeo u snjegu sa svojim Toyotom Rav4. Great! Toga dana sam shvatio da postoje auti i VW :)”

Rudolf Brižić

Moja priča

“Priča kreće davne 1979. kada je moj djed kupio bijelog Golfa, za 107.880 Dinara. Tako je počela priča o autu koji je prošao pola Europe, koji je uvijek bio tu kad je trebalo, u svakom trenutku. Činjenica da je auto nakon 34. godine još u obitelji govori koliko volimo ovaj auto. Nakon nekog vremena, djed je preminuo, auto je ostao sam u garaži, sa bakom koja ga nije vozila. Prošlo je tako 10 godina, da bi ja poželio uzeti taj auto u svoje ruke, mojih par prijatelja i ja, jedne nedjelje odlučili smo upaliti Golf, ušli smo u garažu punu paučine, Golf nije baš bio bijele boje koliko smo vidjeli više je bio boje prašine. Nakon par promjenjenih sitnica auto je upalio bez problema. Odmah sam ga odlučio provozat, iako je ulje u motoru bilo staro 10 godina kao i gorivo, auto je išao kao da je tek izašao iz tvornice. Zbog njega upoznao sam puno ljudi, kao ja, ljubitelje legendarne “jedinice”, jednostavno zavolio sam taj model automobila, njegov miris, zvuk koji proizvede dok se zatvaraju vrata. Što više toliko sam ih zavolio da sam nabavio još jedan Golf 1, jer želio sam vozati neku “jedinicu” dok je ova od djeda na “restauraciji”. Nabavio sam Golf-a iz 1982., oprema GTD, auto je 90% originalno stanje, očuvan. S njim odem kuda poželim. Pouzdan je, i svako jutro kad ga vidim, jednostavno vidim ono što sam sanjao. Nadam se da će i djedov Golf, koji je simbol moje obitelji, kroz par generacija uskoro biti u voznom stanju, isto tako se nadam da će moj Golf doživjeti isti statusni simbol, moje obitelji kad ju budem imao. Da će uvijek biti tu kada bude trebalo.”